

Logboek Trailersailen Rund um Rügen 2006

Vertrek zondag 23 juli 2006 vanuit Middelburg om 13.00 uur
Afstand Middelburg-Stralsund 860 km.

Van tevoren hebben wij ons terdege voorbereid via informatie van Peter van Berk, (zie zijn verslag op www.toerzeilers.nl/trailerailing/bestemming-oost-duitsland-2002.htm) die dezelfde tocht heeft gemaakt in 2002, en Nico en Anneke Griffioen die op de trailersailer-bijeenkomst van 2004 in Maarsen een vlammend betoog hielden om toch vooral deze tocht te maken, dus wij hadden alle denkbare en ondenkbare legitimatie, vaarbewijzen en verzekeringspapieren meegenomen, zelfs een paspoort voor de hond.

Het kostte wat moeite, maar de boot hangt achter de auto en ook de wieldruk lijkt in orde. We zeiden “lijkt” want na een paar kilometers op de A58 bleek de combinatie behoorlijk te slingeren. Het verzwaren van de achterkant van de boot bleek geen succes, dus die balast ging weer “overboord”

Daarna verliep de reis voorspoedig, op een kleine file bij Lübeck na. Rond een uur of 7 waren we in hotel ETAP bij het Bremer Kreuz. Een gutbürgerlicher hap in een restaurant (1000 meter verderop) en de eerste vakantiedag was om.

Maandag 24 juli 2006

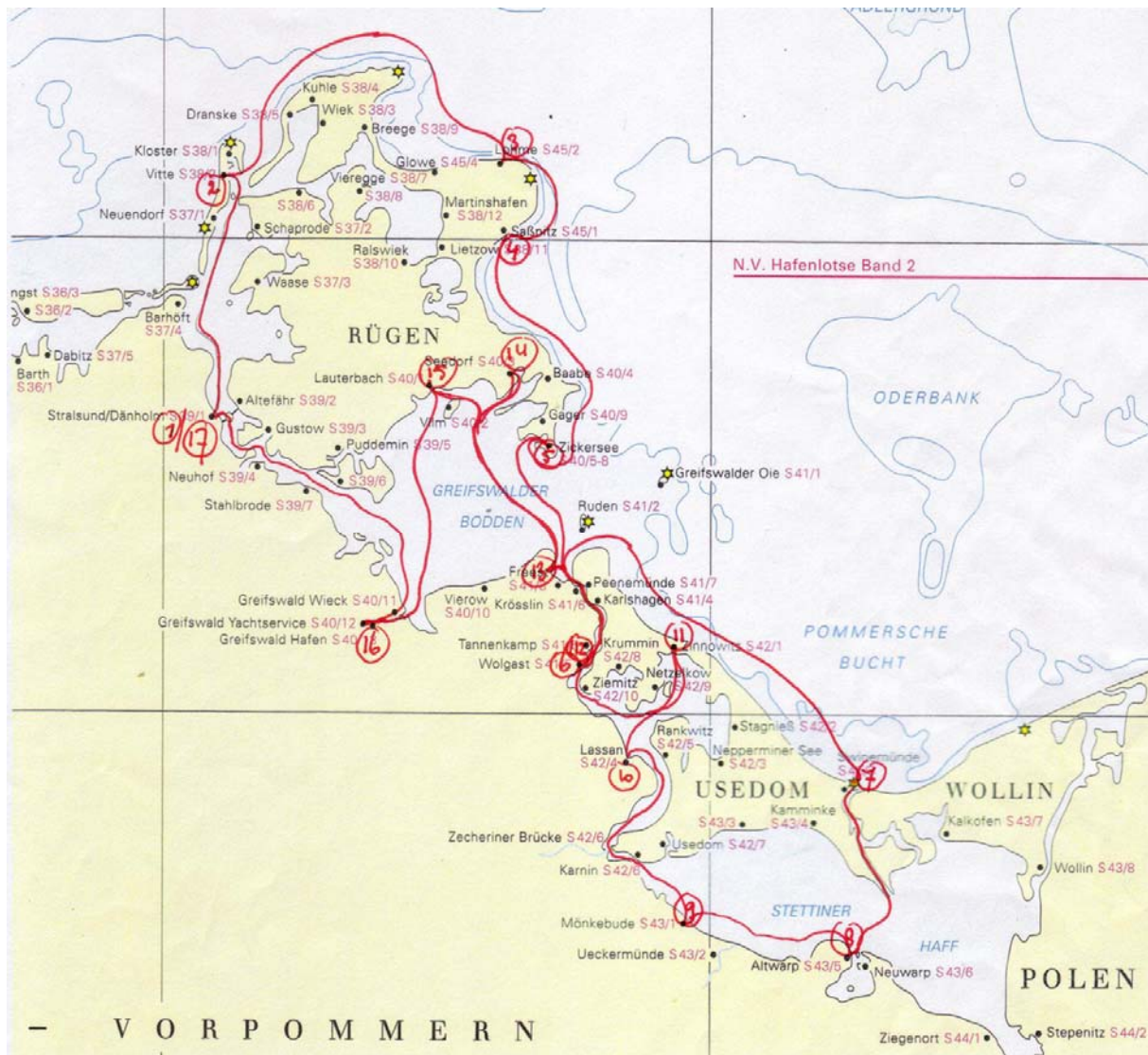
Ook de weg naar Stralsund ging voorspoedig. Het is toch opvallend hoeveel gelegenheden er langs de Duitse autobanen liggen om te parkeren + toilet of nog beter uitgerust met restaurant. Het met de auto en boot rijden door de stad is wat gecompliceerder, zeker als je moet zoeken en keren. Het vinden van het haventje duurde even. Uiteindelijk zijn we gestopt bij een auto-dealer. De man bedacht zich geen moment, stapte in zijn auto en reed ons voor.

De eerste vriendelijke en hulpvaardige Duitser van de velen die we nog zouden ontmoeten. Rond een uur of 4 arriveren we in WSZ-Dänholm. De haven wordt gerund door vrijwilligers. De havenmeester van dienst zou er rond een uur of vijf zijn en de boot in het water takelen.

Kosten: takelen 45,-; parkeren 10,- per week; overnachten 8,-

Het takelen verliep voorspoedig. Daarna ging het wat minder. De wind stond in de haven en het water was nogal onrustig. Door een stuurfout tikte de mast tegen een paal en verspeelden het toplicht en de wind-ex. Een behulpzame oude baas probeerde nog met een visnet de nog drijvende lamp op te vissen, maar helaas, hij duwde hem juist onder water. Scheisse.....

Al met al was het te laat geworden om de mast nog te hijsen, dus dan maar de stad in. Morgen weer een dag.

Dinsdag 25 juli **Stralsund**

Het hijsen van de mast zou een fluitje van cent moeten zijn, maar er stond nog steeds een straffe wind in de haven. Het water was onrustig. Dat maakte het moeilijk de voorstag de bevestigen. Maar met hulp van een andere booteigenaar die zijn hulp aanbood moest het lukken. De hulpvaardigheid van de man liep nog bijna op een catastrofe uit. De wind kreeg vat op de mast en de man liet de stag los. De mast sloeg achterover. Gelukkig alleen schrik, geen schade. Uiteindelijk lukte het toch de hele boel overeind te zetten. Tijd om de vouwfietsen tevoorschijn te halen en de stad verder te verkennen. Stralsund is een prachtig stadje. Er wordt hard gewerkt om de stad te restaureren. Het resultaat mag er zijn. Henk heeft 's morgens met de auto wat onderdelen voor de boot gekocht. (nieuwe lamp en wind-ex). Toen hij terugkwam bleek er een lange file op de brug te staan. Lopen zou sneller zijn. Dus de auto neergezet en te voet verder. Toen wij 's middags op de fiets langs de plek waar de auto geparkeerd stond kwamen, geen auto. Weggesleept. Hij stond op een plek bij een bordje "Ausfahrt freihalten". Stom, stom. Dus gingen we op weg naar een politiebureau in de berusting dat we een flinke boete tegemoet konden zien. Maar tot onze verbazing stond de auto keurig een eindje verder geparkeerd op een parkeerplaats, geen bekeuring, geen wielklem, geen briefje, niets. Weggesleept door allervriendelijkste politie? Of ligt straks bij thuiskomst een dikke rekening op de mat? We zullen zien. We houden het er voorlopig op

dat de mensen hier zeer aardig zijn, wat ook weer bleek in de stad. Bij het zoeken naar de enige levensmiddelenwinkel in Stralsund liep een vriendelijke dame even met ons mee om de weg te wijzen.

Woensdag 26 juli **Vitte**

We zetten koers naar de Hiddensee met eindbestemming Neuendorf. Alleen een tegenwindse koers, dus laveren. Op de Strelasund ging dat prima, lekker de ruimte, maar in de noordelijker gelegen Bodden wordt de vaargeul te smal om te kruisen, dus op de motor richting Neuendorf. Onderweg merken we dat de motor niet helemaal op volle toeren draait, dus wordt het een zeer matig gangetje. Iets om naar te kijken in de volgende haven. Het slakkengangetje geeft wel veel gelegenheid lekker te genieten van de prachtige omgeving, heel veel water maar te ondiep om te bezeilen op deze koers. In Neuendorf aangekomen bleek de haven mudjevol. Dus dan maar uitgeweken naar Vitte. Ook Vitte bleek behoorlijk vol, maar na enige passen en meten en met wat hulp van andere schippers toch een klein gaatje gevonden.

Donderdag 27 juli **Vitte** (landdag) zon

Omdat we gisteren redelijk laat waren, vandaag de tijd genomen om Vitte te bekijken. Een plaatje van een dorpje. Rietbedekte huisjes, weggedoken in het landschap. Een beetje toeristisch dat wel, maar nog niet verpest. Een beetje zwemmen, een beetje eten, een beetje luiëren; vakantie. Overigens is Vitte niet goedkoop, liggeld 12,- per dag voor een bootje van 6.70m. Douchemunten à 1,50, toilet 0,50. Duurder dan de Roompot, Desgevraagd aan de havenmeester. Vitte leeft voor 90% van het toerisme, dus moet het in zeer korte tijd verdiend worden. Op heel Rügen is Freikörperkultur heel normaal. Vanwege het toerisme heeft de gemeente Vitte geprobeerd dit te scheiden in Textilstrand en FKK strand. Dit is dus niet gelukt. Corrie, mijn vrouw ging 's-ochtends even zwemmen met onze hond Chica en werd weggestuurd door een boer die zijn paarden wilde laten zwemmen (type Zeeuwse knol) en ook hij trok zijn broek uit en ging meezwemmen. Jammer dat daar geen foto van is gemaakt.

Vrijdag 28 juli **Vitte – Lohme** 29 NM bewolkt, windstil.

Op tijd vertrokken uit Vitte, want we hadden wat mijlen voor de boeg. We gaan kaap Arkona rond, een must natuurlijk als je in deze buurt bent. Langs de beroemde krijtrotsen.. Eerst tonnetjes varen op de motor, die gelukkig weer loopt als een zonnetje. Ondanks de windvoorspelling van Windguru.nl van 2 tot 3 is er nauwelijks wind en dat is wel heel jammer, zo wordt onze kaaproning bepaald geen avontuur. Als het zo doorgaat wordt het Rund um Rügen op de motor. Dat het weer hier ook heel anders kan zijn blijkt wel aan het aantal wrakken dat hier ligt, wij tuffen er op ons gemakje omheen en hebben veel tijd om uitgebreid de krijtrotsen te bewonderen.

Na 29 NM motoren over de Tromper Wieck bereiken we Lohme. Het plaatsje ligt hoog boven de haven. De ligplaatsen zijn ruim bemeten, zeker voor ons kleine bootje. Onze achterlijnen blijken te kort, dus moesten we ze eerst verlengen om de kant te kunnen bereiken. Een zeer steile trap leidt naar het dorpje toe. (Gelukkig zijn er tussentijds bankjes genoeg)
Havengeld 10,-incl.2 douchemunten.

Zaterdag 29 juli – Lohme –Sassnitz, 8 NM. Zon, windstil

Een groter contrast met Lohme kon Sassnitz niet zijn. Van een pittoreske haven naar een grote werkhaven, met slechts op één plaats toilet en douches voor het bootjesvolk. Om zo dicht mogelijk bij de voorzieningen te liggen dus een (te) grote plaats uitgezocht. Dit tot ongenoegen van een grote boot eigenaar. Maar op de ligplaats pasten wel twee bootjes van ons formaat, dus hebben we onze plek eerlijk gedeeld. Ook hier moesten we de lijnen aan elkaar knopen om de wal te bereiken.

Sassnitz is een toeristische plaats, een uitgaansplek voor de omliggende streek, vol dagjesmensen. Het plan was twee dagen in Sassnitz te blijven, maar wij vonden Sassnitz niet erg leuk, dus besloten we de volgende dag weer te vertrekken.

Zondag 30 juli – Sassnitz – Thiessow, 24 NM, nog steeds windstil.

Het begint inderdaad steeds meer op een rondje motoren te lijken. Ook vandaag geen zuchtje wind, dus het ijzeren zeil maar weer gehesen. De omgeving waarin we varen blijft onveranderd prachtig. We zijn vroeg vertrokken uit Sassnitz om redelijk op tijd in Thiessow te zijn. We willen niet gestapeld liggen. Met een hond aan boord die dan over andere schepen gedragen moet worden is dat altijd lastig.

Thiessow is een kleine vissershaven, waar de vissers een beetje ingeschikt hebben ten behoeve van de pleziervaart. Veel plaatsen zijn er niet, maar we vinden een vrije plek. De voorzieningen zijn goed verzorgd. In het havengebouw bevinden zich de douches en toilet. Het toilet heeft een muntenautomaat 0,50 per plas. Douchen 2,--.

De omgeving van Thiessow is prachtig, dus besluiten we er een fietsdag aan te plakken.

Maandag 31 juli – Thiessow – wind!!! (landdag)

Goeie wind, eindelijk. Dilemma, zeilen of toch wat van het landschap gaan zien. We tellen onze knopen en besluiten toch te gaan fietsen, als het vandaag waait, waarom zou het dan morgen ook niet kunnen waaien.

Thiessow is prachtig, je kunt er kilometers fietsen, maar we moeten ons een beetje beperken, de hond moet het tenslotte wel kunnen bijbenen. We fietsen in wandeltempo langs de kust tot aan Lobbe; daar slaan we linksaf langs prachtige rietbedekte boerderijen die verscholen liggen tussen de korenvelden, via de Baaber heide naar Ostseebad Sellin. Daar is het zeer druk met toeristen. We bewonderen de “badplaatsenarchitectuur”, hoewel niet alles is gerestaureerd. Al gauw gaan we toch op de terugweg. Te druk. Onderweg terug gaan we een paar keer langs het strand om de voetjes van de hond te laten koelen, ze heeft al met al een halve marathon gelopen! Liggeld twee dagen 21,-, elektriciteit 2,-.

Dinsdag 1 augustus, Thiessow – Wolgast. Zon -Windstil !!!!

Geen wind, verkeerd gegokt. Dus starten we onze tocht naar Wolgast op het eiland Usedom op de motor. We steken de Greifswalder Bodden over tot aan de monding van de Peenemunde. Onderweg komen we twee ontmantelde niet meer in gebruik zijnde vuurtorens tegen met veel aalscholvers. We passeren een prachtig rivierenlandschap. Bijna bij onze bestemming is de wind ons toch nog gunstig gezind en kunnen we het laatste stukje op de genua. Bij Wolgast kun je kiezen, voor de brug een haven opzoeken of onder de brug door in de stad liggen. Doordat we het laatste stukje een lekker vaartje hebben, halen we nog net de openstaande brug en kunnen we in de stad aanmeren, wel zo gezellig. Op aanwijzing van de havenmeester vinden we een uitstekende plek aan de kade tegenover het restaurant waar de douche en toilet zijn. Prima geregeld.

Havengeld 11,70 voor twee dagen, elektriciteit 0,50 per 1kw.

's-Avonds is er een feestje in Wolgast op een enorm partyschip dat in de haven ligt.

Maar van al het feestgedruis hebben wij weinig gemerkt, we slapen als een roos door de herrie heen.

Woensdag 2 augustus Wolgast (landdag)

Wolgast heeft een wasserette, dat gaf aanleiding een dagje aan land te blijven en een wasje te draaien en wat rond te kijken in de stad. Een vriendelijk stadje met wat meer inkoopmogelijkheden dan de plaatsjes waar we tot nu toe geweest zijn, dus voorraad aangevuld. 's- Avonds kregen we een Etap 31 langszij. Natuurlijk even een botenpraatje en waar onze toch dan wel niet naar toe ging. Toen we vertelden dat we naar Schwinemünde wilden had de schipper allerlei raadgevingen in verband met de Poolse douane. Naar later zou blijken, toch niet goed genoeg geluisterd.

Donderdag 3 augustus Wolgast – Schwinemünde (langste dag “zeilen”)

Aanvankelijk waren we van plan om via Mönkebude en Altwarp naar Schwinemünde te varen. Maar de wind bleek pal zuid en dat zou betekenen wéér een dag motoren en we wilden wel eens zeilen. Dus daarom maar andersom. Eventueel via Zinnowitz, officieel geen haventje, maar gasten waren welkom volgens de brochure. Jammer voor ons maar de haven bleek niet aan de Pommerse Bucht (Ostseekant) te liggen, maar aan het Achterwasser. Maar die haven zouden we later toch nog bezoeken. Na een paar mijl zeilen, draaide de wind en kregen we toch tegenwind. Kruisen zou te lang duren, dus toch weer op de motor. We wisten dat we in Schwinemünde moesten inklaren, maar zagen in de riviermond de douanepost over het hoofd. Wij keken uit naar een opvallend douanekantoor, maar het bleek een vervallen postje te zijn. De douane had ons echter niet over het hoofd gezien. Eerst ging er een sirene af, wij reageerden niet, daarna lichtseinen! Pas toen begrepen wij dat dit voor ons bestemd was. (Een Pool vertelde ons later dat als we dan nog niet gereageerd zouden hebben er in de lucht zou worden geschoten). Toen we bij het douanekantoortje hadden afgemeerd werden we te woord gestaan door een norse in gevechtstenuue gestoken militair. Of we Engels of Duits spraken. De douanier zelf sprak zelf echter geen enkel woord over de grens, maar het lukte toch om de formulieren in drievoud in te vullen waarvan de drie aanwezigen ieder een exemplaar in een ordner deden. Doordat we een afslag te vroeg namen kwamen we niet in de Marina terecht, maar in een piepklein haventje van de watersportvereniging. De toegang van dit haventje bleek zeer ondiep en prompt kwamen we dan ook vast te zitten, Een allerhartelijkste engels sprekende Pool schoot ons te hulp en zodoende kregen we toch na wat gehannes met een “mooring” in de haven. Pas toen werd ons duidelijk dat we eigenlijk verkeerd lagen. Ondanks de wat primitieve voorzieningen besloten we toch te blijven liggen. Eerst een wijntje!

Vrijdag 4 augustus Schwinemünde (landdag)

We wilden de herstelde glorie van de badplaats Ahlbeck gaan bekijken. In het verleden gaf de aristocratie de voorkeur aan Schwinemünde, maar van de grandeur van weleer is hier weinig over. De stad maakt een vervallen armoedige indruk. En ondanks dat er een uitstekend zeilwindje stond (alweer) toch de fietsjes uit de boot gehaald en op weg naar Ahlbeck. Na enkele kilometers over een met europees geld aangelegd fietspad kwamen we in Ahlbeck. Het contrast was enorm. De grens tussen Duitsland en Polen is nog zeer duidelijk te zien. In Ahlbeck zijn de gebouwen uit de 19^e eeuw prachtig gerestaureerd. Bijna allemaal zijn het hotels geworden. De hele badplaats ademt weer de voorname sfeer van weleer. Dat verklaart ook de drommen Polen die de lange grensweg van 6 km. lopend af te leggen om naar Ahlbeck te komen. Openbaar vervoer is schaars. De Duitsers fietsen, maar de Polen beschikken

blijkbaar nog niet over deze luxe. Ook het winkel- en modeaanbod verschilt enorm. En tot Henk's grote vreugde vond hij een winkel waar hij zijn favoriete petje vond, dat hij in een vorige vakantie was kwijtgeraakt. Opvallend is dat de Polen geen vreemde taal spreken, geen Duits, geen Engels, zelfs de jeugd niet. Ja, en ons pools is ook niet meer wat het geweest is...

Zaterdag 5 augustus Schwinemünde-Altwarp

Terug naar Duitsland. Altwarp als bestemming. Een afstandje van niks. Het miezerde een beetje en de wind was wat flauwtjes toen we vertrokken. Vanuit Schwinemünde door het kanaal naar Stettiner Haff. We wisten van de Etap 31 dat we langs een douanepost moesten; tussen boei 17 en 18 zou de boot liggen. Daar aangekomen zouden we alleen maar hoeven aan te geven met een handgebaar dat we weer richting Duitsland gingen en daarmee zou de zaak dan geregeld zijn. Nou mooi niet. We hadden wat over het hoofd gezien. Voor vertrek uit Swinemünde hadden we eerst weer moeten uitklaren. Eenmaal buiten het kanaal stond er een aardig briesje, dus zeilen gehesen en richting boei 17 en 18. Aan bakboordzijde zagen we een schip liggen, maar dat kon hem niet zijn, want schip lag niet tussen boei 17 en 18. Ineens kwam er een speedbootje onze richting uit stuiven. Dichterbij gekomen zagen we dat het een douanebootje was. En vriendelijk waren ze niet. Zeilen strijken en meekomen. Intussen was het aardige briesje een fikse wind geworden en regende het pijpenstelen. Dat maakte het er niet gezelliger op. Op weg naar de douaneboot besloten de beambten op het bootje de papieren alvast aan boord in te vullen, dus met enige moeite klommen twee heren bij ons aan boord. Een klerk en een veiligheidsbeambte. Die geüniformeerde vent die naast Henk de wacht hield had het moeilijk, we voeren pal tegen de wind, op zeer hobbelig water en fikse buien. Manmoedig hield hij zich staande aan de wiebelige giek. (Henk had om hem te pesten de grootschoot wat lossen gedaan, maar hij gaf geen krimp). Maar het invullen van de papieren was nog niet genoeg ook moesten we ons paspoort nog laten controleren en daar waren ze niet voor, dat moest in Neuwarp recht tegenover Altwarp. We moesten dus aanmeren, in de stromende regen, aanlandige windkracht 6. De walkant was dik bekleed met autobanden vanwege de veerboot die tussen Neuwarp en Altwarp vaart. Het kostte nogal wat moeite maar uiteindelijk lagen we afgemeerd. Maar we lagen nog maar net toen de veerboot aankwam, die ook behoorlijk wat moeite had om in deze wind aan te meren en we moesten opschuiven. Enige douanebeambten schoten te hulp en eindelijk lagen we dan en konden we ons paspoort laten zien. 2 seconden werk! De douanier verontschuldigde zich, maar ja Polen hoort nog niet helemaal tot Europa. In 2008 vervalt het Schengen-akkoord. Intussen waren we kletsnat, was de wind nog meer aangewakkerd, maar konden we richting Altwarp. De veerboot die we al bij Neuwarp waren tegengekomen vertrok ook richting Altwarp en had de grootste moeite de haven in te komen, steeds werd hij weer weggeblazen van de kade. Intussen lagen wij op dat hobbelige water te wachten. Uiteindelijk lukte het de kapitein aan te meren. In de haven was het veel te onrustig om te kunnen liggen, de havenmeester adviseerde ons maar een plaatsje te zoeken tussen de boten van de plaatselijke watersportvereniging, dat in een rustig kommetje lag. We moesten wel de kiel optrekken, want het was er zeer ondiep. Toen we lagen klaarde het weer op en kwam er zelfs een zonnetje. Toen bleek de plek waar

we lagen wel een nadeel te hebben, muggen, muggen, muggen. We verpakten de boot in een muskietennet, smeerden onszelf in, maar konden toch niet voorkomen dat het een onrustig nachtje met zoemende muggen zou worden. Ook moeten we het deze nacht zonder walstroom doen, het haventje is heel eenvoudig. De douche en toilet in het havenkantoor zijn echter dik in orde. De Plotter wordt in het kantoor van de havenmeester opgeladen en we drinken onze wijn wat minder koel. In het dorp zijn geen winkels, maar voor een vriendelijke prijs kun je in de Bierstube een lekker visje eten. We zullen hier een dag moeten blijven want de buitenboordmotor moet weer worden gerepareerd.

Zondag, 6 augustus (landdag) Altwarp

De havenmeester zou wat onderdelen regelen nodig voor de reparatie van de motor. In afwachting daarvan halen we de fietsen te voorschijn en gaan de omgeving verkennen. Bosrijk, stil. De havenmeester heeft de onderdelen inderdaad weten te bemachtigen en kan de haperende motor worden gemaakt. Hopelijk houdt hij het nu de rest van de vakantie.

Maandag 7 augustus Altwarp – Mönkebude. 13 NM

Vandaag weer vertrokken. Lekker windje, licht bewolkt. Volgens de berichten zou de wind in de loop van de dag aantrekken. Dus zwemvesten aan en alvast een rif gestoken. In de loop van de dag wakkerde de wind echter niet aan, maar zwakte af. Dus het rif kan eruit en verder zonder problemen de 13 mijl afgelegd. Een afstandje van niks. Het aanleggen met die achterpalen blijft ingewikkeld, omdat de plaatsen berekend zijn voor alle lengtes boten. Voor een klein bootje betekent dat dus lange achterlijnen.

Dinsdag 8 augustus (landdag)

Bij aanvang van de vakantie hadden we afgesproken zeildagen en landdagen af te wisselen, om ook wat van het achterland te kunnen zien. Vandaag dus weer een fietsdag. Er moeten weer boodschappen gedaan worden, omdat er in Altwarp geen winkels waren. We fietsen van Mönkebude naar het wat grotere Ueckermünde. Hier kunnen we goed boodschappen doen. We vinden zelfs een internetcafé, waar we de weerberichten voor de komende dagen kunnen downloaden. Want gebleken is dat in dit deel van Europa nauwelijks internetcafé's of hotels te vinden zijn. Aan de havenkantoren hangen geen gegevens en ook de havenmeesters kunnen meestal weinig melden. Gewoon naar buiten kijken. Op de terugweg dreigden we zowaar nog te verdwalen in de bossen, weinig bordjes onderweg, maar na wat omzwervingen uiteindelijk de goede weg weer gevonden. Arme Chica (onze spaniel)

Woensdag 9 augustus Mönkebude – Lassin 16,5 NM

Vroeg vertrokken om op tijd de Zeggerinbrug te halen. Nog steeds bewolkt weer, maar een lekker windje. We konden praktisch tot aan de brug zeilen. Onderweg kwamen we nog een gedeelte van een afgebroken spoorbrug tegen. Bij navraag scheen dat in de DDR-tijd een rechtstreekse verbinding van Stralsund naar Berlijn te zijn, maar we hebben dat niet gecontroleerd. Een vreemd gezicht zo'n gigantisch stuk oud metaal in het water. Omdat er veel bootjes lagen te wachten voor de brug ging hij eerder open dan was aangegeven, dat was mazzel. Plotseling viel de wind bijna weg, maar voor de wind konden we nog net. De lucht werd langzaam donkerder en het zonnetje prikte venijnig. Onweer op komst. We besloten samen met nog een aantal schepen het eerstvolgende haventje op te zoeken. Dat bleek niet voor niets. Ook de rondvaartboot had een vluchthaven opgezocht. We lagen in Ranckwitz, een haventje tegenover Lassin. Precies op tijd lagen we afgemeerd toen er een stevige wind opstak. Aan het haventje lagen wat restaurantjes dus dat kwam goed uit. Lekker lunchen. Na het eten bleek de lucht zover opgeklaard dat we de oversteek naar Lassin wel konden maken. Op de motor naar de overkant. Lassin is een weinig interessant stadje. Het enig opvallende aan dit plaatsje zijn de deuren van de huizen met houtsnijwerk en kleurig beschilderd. Voor deze deuren wordt door de gemeente elk jaar een vergoeding gegeven om dit cultureel erfgoed te behouden. De haven heeft overigens een prachtig uitzicht over de Peenestrom, en bij uitzondering aanlegsteigers, dat was weer eens handig. In Lassin kwamen wij ook Hans en Marga van der Meyden (commissie NVvt afd. trailersailing) tegen die min of meer dezelfde route op de tandemfiets + aanhang voor de bagage hebben afgelegd. (zij gaan

deze reis ook in 2007 doen met hun boot) Ook in deze haven zeer eenvoudige voorzieningen maar alles wat men nodig heeft was er. Havengeld 5,-, toilet 0,50, douche 0,50, stroom 1,50.

Donderdag 10 augustus Lassan-Zinnowitz 8 NM

Een stukje van niks. Dus dachten wij met een grote boog een stukje om naar Zinnowitz te varen. Toen we uit het haventje kwamen leek dat ook te gaan lukken. Maar helaas de wind liet ons weer eens in de steek. Bovendien trok de lucht vervaarlijk dicht. En met de ervaring van gister toch maar op de motor gegaan. Achteraf niet nodig, maar ja. Zinnowitz is een kleine haven van een watersportvereniging, met een paar gastplaatsen. Het aanmeren aan de meerpalen verliep nu vlotjes (op den duur wordt je er toch handig in) en met de kiel wat opgetrokken hebben een aardig plekje gevonden. Sanitair eenvoudig, maar het is er. De rest van de dag hebben we besteed om Zinnowitz te bekijken. Een fraaie badplaats, druk bezocht door toeristen. De fietsen aan boord blijken steeds weer een uitkomst, want ook hier liggen stad en haven een aardig eindje uit elkaar, ongeveer 2 km.

Vrijdag 11 augustus Zinnowitz – Wolgast.

De waszak puilt uit. In de havens hebben ze hier geen voorzieningen voor, dus dan maar Wolgast weer aangedaan. De wind blies in een voor ons gunstige richting over de Peenemunde dus zeilden we voor de derde keer over deze prachtige rivier. De bedoeling was in het centrum te gaan liggen en de volgende morgen de vroege brug te nemen, maar toen we Wolgast naderden stond de brug open en op het nippertje konden we er nog onderdoor. Dit keer dus overnacht in de Marina. Terwijl de wasmachines draaiden een lekker biertje gepakt op het enige terras van Wolgast en nog wat inkopen gedaan.

Zaterdag 12 augustus Wolgast – Freest

Weinig wind en tegen, twee stappen heen, een stap terug. Dus uiteindelijk dat kleine stukje op de motor afgelegd. Door de dikke rietkragen zagen we het haventje van de watersportvereniging over het hoofd en belandden we in een industriehaventje. Erg ongezellig en met wel zeer summiere voorzieningen. Freest is eigenlijk geen dorp, maar slechts een visserhaven. Wel zeer pittoresk en kleurrijk. Maar de ongezellige ligplaats maakte een nachtje voldoende.

Zondag 13 augustus Freest – Seedorf.

Weinig wind, wat broeierig weer. Desondanks gaan we op zeil en dobberen we zachtjes over de Greifswalder Bodden naar de overkant. Het broeierige weer was een voorbode voor onweer. Het zonnetje prikte en langzaam trok de hemel dicht. Ineens zagen we heel in de verte alleen met de kijker goed te zien een waterhoos staan. Een beetje griezelig, waar ging dat ding heen, maar het leek op een plaats te blijven staan. Later lazen we in de Ostzee Zeitung over dit fenomeen. Voor ons aanleiding om het dobberen voor gezien te houden de zeilen te strijken en op de motor richting Seedorf te varen. Een heel mooi haventje verscholen in het groen in een kom van de Having. We vinden een (te grote) ligplaats. Grote boot burens mopperen, maar alle “kleine” plaatsjes waren bezet, en de havenmeesteres vindt dat kleine bootjes net zoveel rechten heeft als grote boten want het havengeld (€7,-) is ongeacht de bootlengte, voor iedereen gelijk, dus met heel lange achterlijnen liggen we op een prima plek. En als we goed en wel liggen barst de bui los.

Maandag 14 augustus Seedorf

Eigenlijk was een landdag gepland, maar er woei een lekker windje. 4-5 Beaufort. We spreken met de havenmeester af dat we terug komen en gaan naar buiten. We zeilen een rondje rond het eiland Vilm, een natuurpark in de Greifswalder Bodden. Met de kleine fok en een rif in het grootzeil gaat het vlotjes. De wind trekt nog wat aan en de lucht kleurt zeer donker en net voor de bui begint te vallen liggen (met enige moeite en hulp van wat stuurlieders aan wal) weer op onze besproken plaats. Het regen/zonnescherm opgezet en toen plensde het. Nadat het weer was opgeklaard een wandeling in deze prachtige omgeving gemaakt en heerlijk gegeten in een Spaans! restaurant. (Op Rügen kun je overal redelijk lekker, maar eenvoudig eten, dit was een culinair uitje).

Dinsdag 15 augustus Seedorf

De nacht is onrustig geweest. De boot slingerde aan de lijnen en de storm leek hevig. Toen we opstonden woei het een fikse 6 en regende het fors. Niet erg aantrekkelijk om te gaan zeilen. De meeste zeilers in de haven dachten er zo over en zo stonden er bij de bushalte veel mensen richting Sellin. We waren daar op een van onze fietstochten al eens door geweest, maar hadden de mooiste attractie van de stad, de pier, gemist. Die pier is inderdaad een bezoekje waard. Ook de rest van de badplaats is aantrekkelijk. Omdat Seedorf zo klein is en er geen winkels zijn, de voorraad aangevuld in Sellin.

Woensdag 16 augustus Seedorf – Lauterbach 8 NM

Gisteravond waren de weerberichten nog onheilspellend. Windkracht 6-7. Golven van wel 2 m hoog. In de Greifswalder Bodden staan vrij snel zeer steile golven. Maar bij het wakker worden bleek het allemaal nogal mee te vallen. Een zonnetje en een lekker briesje. Onderweg kwamen we nog een soort verlaten fort midden op zee tegen, waar de DDR oorlogsschepen die in Greifswald werden gebouwd, omheen voeren om het kompas te eiken. Bizar gezicht.

Omdat de afstand maar zo klein is wilden we een “ommetje” rond het eiland Vilm maken, maar daar was de wind weer niet hard genoeg voor en dan zou het een te lange tocht worden. Met een hond aan boord moet je daar nu eenmaal rekening mee houden. Dus in een rustig tempo naar Lauterbach gevaren, maar zeilend de bestemming bereikt. In Lauterbach is plaats genoeg, maar ook hier weer berekend op grote boten. Om niet weer te verdwalen met ons kleine bootje op een grote plek, een plaatsje gevonden bij de watersportvereniging. De havenmeester heeft zelden buitenlandse gasten en ter ere van ons bezoek wordt de Nederlandse vlag gehesen. De voorzieningen zijn ook hier eenvoudig, zo eenvoudig dat de douche in de openlucht is. De bedoeling is hier een paar dagen te blijven om Putbus te bekijken en een stukje te rijden met de “razende Roland”.

Donderdag 17 augustus Lauterbach (Putbus)

In de openlucht gedoucht. De buitentemperatuur is zo lekker dat dit geen probleem is. Vandaag op de fiets naar Putbus, een kort fietstochtje. Putbus is een klein maar zeer fraaie plaats met een lange geschiedenis. De huizen zijn er wit gepleisterd, orders van de

grondlegger van de stad, Wilhelm Malte I. Na “die Wende” is men daar in hoog tempo gaan restaureren en renoveren. Een wandeling langs het “circus” in de stad laat zien dat dit goed gelukt is. De meeste huizen hebben ook hun voorgeschreven witte stamrozen voor het huis weer terug. In de Orangerie bezoeken we een keramist die romantische serviezen maakt. Nog even in de verleiding geweest, maar het bootje is al zo vol. In de Orangerie was ook een videofilm te zien over de geschiedenis van Putbus en het werk van een kunstenaar tijdgenoot van Picasso. Aan zijn werk was dat duidelijk te zien. Wat opvalt aan het hele gebied is, dat er in de DDR tijd de wereld hier in bepaalde opzichten heeft stilgestaan, vooral op kunstzinnig gebied. Pas na “die Wende” kwam er voor de kunstenaars weer wat ruimte en vrijheid.

Vrijdag 18 augustus Lauterbach (“Rasender Roland”)

Vandaag een nostalgische trip met een stoomtrein. Deze trein wordt voor toeristen in stand gehouden en rijdt van Lauterbach naar Göhren. Tussentijds kan dan worden uitgestapt bij diverse bezoekwaardige plaatsjes. Later kan dan de reis weer worden voortgezet. De halte ligt vlak achter de jachthaven en met de trein van elf uur vertrekken we. Pas bij de volgende halte Putbus wordt de trein pas een echte stoomtrein; daar wordt de diesellocomotief vervangen door de stoomlocomotief. Terwijl we op het station een kop koffie drinken kunnen we zien hoe er gerangeerd wordt en kolen worden ingeschept. Niet erg milieuvriendelijk, wat een vieze zwarte rook, er staat een klein windje rond de trein, dus ramen dicht. Onze eerste halte is Binz, een badplaats. De mooiste die we gezien hebben. Ook een pier in het water, maar wel de mooiste. Ook de huizen aan de boulevard zijn het bekijken waard met die typische badplaatsarchitectuur. Na Binz gaat het door naar Göhren, ook een fraaie badplaats volgens de brochure, maar na Binz valt dit erg tegen. Onze volgende stop is het jachtkasteel Granitz van Wilhelm Malte I. Een fraai gerestaureerd kasteel op de top van een heuvel. Als je de 159 treden tellende gietijzeren wenteltrap hebt beklommen, wordt je beloond met een prachtig uitzicht over Rügen. Vanuit het jachtkasteel gaat het rechtstreeks weer terug naar Lauterbach.

Zaterdag 19 augustus Lauterbach – Greifswald

Het weerbericht had een wind 4-5 voorspeld. Maar dat bleek wat overdreven. Met enige moeite een 3, maar uit de goeie hoek, dus op zeil naar de overkant. Om op tijd voor het bruggetje van Wieck te zijn, toch maar even de motor bijgezet. Om vier uur voeren we door het kanaal naar Greifswald, een mooi kronkelend riviertje de Ryck. We wilden in de stad afmeren aan de Museumkade, maar die plek was minder geschikt, geen stroom, geen douches. Dus terug naar de Marina. Greifswald heeft een moderne haven met aanlegsteigers. Doordat er wat festiviteiten van Hanse boten (worden gemaakt in Greifswald) waren was het er behoorlijk vol, maar een klein bootje heeft toch zo zijn voordelen en vonden we nog een plaatsje naars een paar kleine Dekkers 16. Een prima haven, met goede voorzieningen 11,-- havengeld alles inbegrepen. Na het eten maakten we een eerste verkennende tocht door de

stad en konden al zien dat dit een erg leuke stad was. Reden dus om de volgende dag dat nog eens beter te gaan bekijken.

Zondag 20 augustus Greifswald

Onze indruk van Greifswald van gisteravond bleek goed. Greifswald is een oude Hanze-stad met een van de oudste universiteiten van Europa. Door de studenten heeft de stad een levendige sfeer. Tot onze verrassing was er een groot openluchttheater opgesteld. Het was de laatste avond van het Ostseefestival, de musical Hair zou worden opgevoerd. Natuurlijk wilden we dat wel zien, voor ons jeugdsentiment, voor de kids van nu was er een verklarende folder uitgegeven. Wat de sixties waren geweest!. In de loop van de middag trok de lucht dicht en jawel donder, bliksem en stromende regen. Dus togen wij s'-avonds in onze zeilpakken richting theater. Het bleef droog en de voorstelling was enig. Het was een heel leuke afsluiting van een heerlijke vakantie.

Maandag 21 augustus Greifswald – Strahlsund

Vandaag gaan we richting huis. We moeten onder de brug bij Strahlsund door, dus vertrekken we redelijk op tijd. Er staat een lekkere wind, het miezert een beetje. De tocht verloopt voorspoedig en het zonnetje breekt ook door. Het gaat zo voorspoedig dat we veel te vroeg voor de brug zouden liggen, dus onderweg lopen we Neuhof binnen om een hapje te eten. Na de lunch vertrekken we en dan trekt de lucht weer dicht. We zijn inderdaad te vroeg voor de brug en gaan voor anker. Als we liggen te wachten breekt er een enorme bui los, maar tegen de tijd dat we onder de brug door kunnen is het weer droog. In Strahlsund besluiten we te

wachten met aftuigen van de boot tot de volgende ochtend, want er kan pas tegen elven worden gehesen.

Dinsdag 22 augustus Strahlsund – huis.

We beginnen vroeg met het aftuigen van de boot en net op tijd zijn we klaar met het geheel. De vrijwilliger die komt hijsen heeft niet zo veel ervaring, maar met vereende krachten hangt de boot uiteindelijk weer achter de auto en kan de terugtocht om $\pm$ 14.00 beginnen. Onderweg overnachten we bij motel v.d.Valk in Enschede en de volgende dag zijn we weer in Middelburg.

Conclusie:

We hebben een heerlijke vakantie gehad en het vaargebied Rund um Rügen is zeer maar dan ook zeer aan te bevelen. Geen politiecontroles of iets dergelijks, alleen maar positieve

herinneringen en hartelijke mensen ontmoet!

Henk en Corrie Jansen
Kolk 34
2611 KD Delft